

Arkiv 19

september-oktober 2010

från kantareller till blötsnö. Förändringens månader.

"Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" – rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg har lämnats kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. – Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt.

Ordningföljden är blogggen, dvs de äldsta inläggen sist. Synd att inte alla kommentarer kan följa med.

30 oktober

Mycket jobb med nytt program

Jag har jobbat. Bland annat. Snyggat till i lilla "glasrummet" (det är verkligen litet!) och glatt mig åt att de senaste dagarnas solsken gjort det till ett härligt lunchrum (för högst två personer). Skönare där än i huset i övrigt!

Och så har jag ägnat mig åt att försöka framställa snygga och ändamålsenliga pdf-filer. Resultatet ser så himla enkelt ut, men jag har slitit mitt hår en hel del, kan jag säga. Och startat om på nytt i "originalprogrammet", dvs i layoutprogrammet modell äldre. För det är ju där grovjobbet görs. Men att sen få det att se ut som man vill på nätet... Med ett nytt "Acrobat-program" som jag är tacksam om jag fattar en bråkdel av!

Ärligt sagt är jag för närvarande himla trött på min dator! Tror att Kasper också är det! Men i morgon tar vi en längre promenad, och på den får vi sällskap.

Men - samtidigt är jag ju så oerhört tacksam över att jag både HAR en dator, och att jag kan använda den!

25 oktober

Med bilen som sparbössa...

Dom där sparade pengarna - eller sparade utgifterna - som Kasper skriver om den 18 oktober, dom krymper! Hyrbil är inte gratis, och nu står en sån ute på min gårdsplan. (Min bil är alltså på verkstad för service och kamremsbyte. Skulle kosta 13000 på märkesverkstaden Bilia, men på Mekonomen 7000. *Alltså sparas 6000.*)

Snön är borta, men nattens kyla gjorde regnvåta vägar glashala. Väldigt rusligt att behöva kliva ur bilen och ta sig fram de sista metrarna på egna ben, fram till verkstadsdörren. 😊

Något som ytterligare krymper de "sparade" pengarna är ett nytt kameraobjektiv. Tappade kameran i golvet i lördags. Den här gången klarade inte kameran fallet, en lös grej ligger och skramlar i objektivet. Så där ryker minst 2700 kronor. Men det sabbade kanske går att reparera?

Innan kameran slutade fungera hann jag ta en hel hop bilder (firade ett födelsedagsbarn, en käck kvinna som fyllde 80 år!! Ofattbart!)

Av någon anledning började jag studera folks, dvs damernas, fötter och skor. Och hur man egentligen står när man ska balansera både glas och assiett och samtidigt mingla så där lite lagom. Innan det äntligen blir dags att sitta ner.

Jag fotograferade en del ben och fötter, men noterade att de utsatta började se lite undrande ut. Och mindre uppskattande, om man säger så. Egentligen förstår jag dem!

Men en kvinna såg glatt uppskattande ut. Till och med poserade, vilket hon inte hade behövt. Hon stod naturligt vackert.

Förklaringen? Hon har dansat hela sitt liv, i yngre dar på proffsnivå.
Då är det så här vackert och graciöst man står, helt omedvetet.
Även då man är jämngammal med födelsedagsbarnet.

Bilden tog jag då vi gick ut på altanen för att få lite luft.
Om jag i stället för att titta på fötter såg ut över sjön, då såg det ut så här.

Och just nu ringde man från Mekonomen och talade om rostiga skivbromsar bland annat...
Och därmed blir sammanlagda kostnaden densamma som hos Bilia - men då är åtminstone
hyrbilen inräknad...

Håhåjaja...

Men förhoppningsvis kan jag räkna med några helt problemfria år efter det här! Jädrans tur att
inte det här med bromsar behövde åtgärdas hos Bilia!

Så strängt taget har jag väl fortfarande sparat 6000 kronor! Plus att bromsjobbet säkert hade
blivit ett par tusen dyrare hos Bilia.

Alltså har jag nu sparat 8000 kronor! Minst!

Hurra!!! 😊

Så nu bör jag ju **absolut** ha råd med ett nytt bra objektiv.

23 oktober

Allt hängde på nyckeln

Att jag tappat bort den helt speciella "nyckel" som krävs för att bilens hjul ska kunna tas av, det har Kasper skrivit om. Jag upptäckte eländet först när jag hunnit stå ett bra tag i kö hos däckskillen. - In till Bilia, som inte hade någon nyckel på lager. Hem igen och tillbaks nästa dag, sen eftermiddag, för att hämta. Dessvärre alltför sent för att hinna få däcken skiftade. Och på natten kom snön!

En decimeter blötsnö. Och sommardäck.

Plus en backe i kurva. Syns inte så bra här, men det ÄR en backe. Så här såg det ut på vägen utanför tomten. Det plogas inte. Inte än.

Jag MÅSTE ut med bilen, till däckverkstaden. Behöver den i helgen och tidigt på måndag morgon. Så här har skottats. Och skottats. Och skottats. Och släpats sand från en behållare.

Jag KOM ut så småningom. Och nu är dubbdäcken pålagda. Tack och lov. Det VAR halt med sommardäck på de oplogade skogsvägarna. Undrar hur man egentligen klarade sig tidigare, i ungdomens dar, när inga dubbdäck fanns.

Oh, vad jag hoppas att den här vintern inte blir varken så kall, så snörik eller så lång som den förra! Jag tycker inte om kyla. Det gör inte min kropp heller. Även om en klar och solig vinterdag med nyfallen gnistrande snö kan vara så vacker att man nästan tappar andan.

I dag såg det ut så här hos mig.
Lite spännande med den gula björken mitt i all snö.
Från träden har den hunnit smälta.

Inne är det mysigt nu. Eld i kaminen, mysljus tända - och alla tre katterna inne, utspridda lite här och var. Ofta befinner sig en av dem i mitt knä. Tror att Kasperhunden tycker det är lika mysigt som jag. Till och med Petrus kan vara inne flera timmar i sträck så här års. När det är kallt ute och framförallt när det är snö. Då föredrar han golvet framför kaminen.

Och jag börjar botanisera i bokhyllorna. I den här, t.ex.

Fast just nu sitter jag ju vid datorn. Och här på kontoret är det INTE så mysigt - måste städa!!! Framförallt röja. En annan dag... Nu ska jag släcka ner den här apparaten och återvända till mysljusen! Och kaminen.

19 oktober

Före första snön

Hos Kasper ser ni att service och kamremsbyte hos Bilia kostar ca 13000 kronor (inkl. 25 % rabatt på dyra kamremsbytet). Fick för ovanlighetens skull för mig att kolla - på Mekonomen blir jobbet 6000 kronor billigare. Och det kommer att utföras av en kille som för några dagar sedan kom just från märkesverkstaden Bilia!

Löven faller - södra grannen mitt över ängen börjar skönjas, och det är trevligt! Jag kan se ljusen lysa i fönstren på kvällen.

Även grannen i väster kommer till synes... *Men tur* att jag sällan ser ut genom fönstret åt det hållet! Är en av utsikterna från kontoret. Fast i ärlighetens man smög jag mig väldigt nära när jag tog den här bilden. Sammanlagt sju eller möjligen 8 bilvrak finns på tomten. Dom omgärdar huset. Plus förstås den bil som används. Men snäll och hygglig och vid behov hjälpsam är han, grannen. Fast lite synd är det att han i år fällt de yviga och vackra granar som tidigare skymt hans tomt även på vintern. När mina hasslar och småbjörkar fällt sina löv.

Roligare att titta på de här tappra småklockorna, på gårdsplanen!

Soliga dagar är "glasrummet" mitt sköna lunchrum. Där värmer solen så skönt.

I morgon - dvs i dag - ska solen visst inte skina. Synd. För då kan nog inte mopsen Mollies matte och jag äta vår lunch där ute. Efter en skön promenad när jag förhoppningsvis inte glömt att ta med mig kameran.

18 oktober

Underbar liten fågelvideo

Fick den här videon i min mailbox - och nu måste jag dela med mig! Här har en liten skadad kolibriunge tagits om hand. Men övergiven är den sannerligen inte.

http://www.youtube.com/watch?v=I7xBLvMIBZU&feature=player_embedded

17 oktober

Falsk trygghet

I stället för fotboja? Det är möjligen att hårdra, men jag blir illa berörd. Senaste sättet att hålla koll på dagisbarn är tydligen att förse dem med en sändare som varnar personalen om något barn hamnar utanför en förutbestämd yttersta gräns. Demonstrerades i Rapport

här, kan också läsas om [här](#).

*Vad händer om barnen tar av sig västen? Om de lyckas lirka ut sändaren (**lätt gjort, tycks det**)? Om de faller, blöter ner sig eller på annat sätt får den ur funktion? Barn är både nyfikna, aningslösa och de som är mest framåt dessutom uppfinningsrika.*

Vems ansvar om ett barn trots allt försvinner ut i trafiken eller skogen? Teknikens eller personalens?

Vem vågar i dag lita så hundraprocentigt på att den moderna tekniken fungerar? Och - hur svårt kan det vara för någon som vill ett barn illa att slita av det västen? Eller ta ur dosan.

Att utsätta små barn för den risk som eventuell strålning innebär är ytterligare en fråga, men just i det här fallet är den förmodligen av underordnad betydelse.

Hittills finns systemet enligt uppgift på ett par hundra dagis.

Jag finner utvecklingen skrämmande! Vill man förstå något är det ofta en bra idé att dra ut konsekvenserna ännu ett par-tre steg. Eller att se på vem som står bakom den.

Skrämmande är också att det finns de bland personalen, enligt vad som sades i Rapport, känner sig helt trygga med systemet. -- Det skulle jag som förälder aldrig göra! Tack och lov inte heller *all* dagispersonal, att döma av vad personalen i Björklinge säger.

14 oktober

"Dagen efter" - och matsvar

Känner mig lite lätt däven idag - det blev sent i natt. Till och med för en nattuggla.

Jag har haft ett fönster öppet på datorn under praktiskt taget hela tiden räddningsarbetet i Chile pågick. När jag arbetat med annat vid datorn naturligtvis, men även annars. Så att jag har hört. Och sett. Bland annat det [här](#).

Märkligt så mycket man kan förstå, även om man inte kan språket. Ungefär en miljard människor lär ha följt räddningsarbetet, så min icke-spanska lär ha vart i gott sällskap.

Det har bloggats om mediejippo, och många har ondgjort sig om mycket. Men faktum kvarstår! 33 människor levde instängda nästan 700 meter under jord i över två månader. De första veckorna i total ovetskap om huruvida omvärlden ens anade att de kunde vara vid liv. Och sedan utan att säkert kunna veta om de överhuvudtaget skulle kunna räddas.

Och jag undrar - hur kan någon tvivla på den äkta glädje, lycka, kärlek och värme som fanns som en grundton i hela den mer än dygnslånga sändningen som SVT Play bjöd på? Hos alla – anhöriga, arbetskamrater, räddningsmanskap, sjukvårdare, representanter för myndigheter och regering och givetvis gruvarbetarna själva – lyste glädjen. Må vara att jag antagligen inte delar just någon av president Pineras politiska åsikter, men att hans engagemang här var äkta, det tvivlar jag inte på en sekund. Åh, så naturligt sympatisk han framstod. Det dröjde förresten länge innan jag insåg att den där mannen i vanliga arbetsjackan och hjälmen var presidenten.

Han stod troget vid det trånga hålet för hissen. Natten blev till en lång dag som övergick i en ny natt. Han stod kvar ända tills den siste gruvarbetaren nått jordytan. Och då och där utspann sig ett långt, långt samtal mellan de två som jag önskat att jag förstått.

Jag TROR att en av följderna blir bättre villkor för arbetarna och stor press på ansvariga.

I våra datorer och TV-apparater visas så mycket elände – krig, nöd, terror och mänsklig kyla och likgiltighet.

Det kändes underbart att så nära (men ändå inte påträngande) få följa motsatsen!

(Att framförallt västerländska journalister utmärkt sig genom ett i många fall riktigt uselt uppträdande - det visades inte. Tur det, men vetskapen får mig ändå att skämmas.)

PS. apropå förra inlägget - min nämnda kasslergryta har fått två reaktioner. En undrar (i

gästboken) om den stackars grisen måste vara med och en annan i ett privat gästboksintlägg om hon kan få receptet. 😊

I det ena fallet är förstås svaret att "Nej, inte alls, oftast finns han inte med i min matlagning, men den här gången gjorde han det". I det andra fallet en länk. [Här](#) hämtade jag receptet.

Lycka till båda två, med eller utan kassler (kan kanske bytas mot vitkål och bönor + röda linser?)

11 oktober

Det finns dom som har det riktigt, riktigt svårt

Höstens första frostnatt, mellan söndag och måndag. Just nu är den andra på gång. Här en bild på sommarens sista ros, en riktig efterslänrare. Den hann inte ens riktigt slå ut innan farbror Frost tufsade till den.

Alla andra rosor på den busken har för länge sedan blivit nypon.
Alla andra rosor på den busken har för länge sedan blivit nypon.

Är lite trött. Har suttit och arbetat med en skrift om fruktansvärt utsatta människor som mår riktigt outhärdligt dåligt.

En del människor är allergiska mot nötter, pollen eller getingstick.

Andra har det värre, för de är överkänsliga mot något som varken syns eller helt går att undvika, och därför "tror" man inte på dem! Åtminstone inte från myndighetshåll. Det är de som inte tål all den trådlösa teknik, all "elsmog" som omger oss och som de flesta av oss klarar av utan minsta besvär - inklusive vi som gladeligen sitter timme ut och timme in vid våra datorer. Och som kan hantera våra mobiltelefoner utan minsta känning.

Det finns de som inte klarar det. Och som får klara sig bäst de kan (och det kan de inte!). Om någon vecka eller så är texten förhoppningsvis färdig att läggas ut på nätet, i engelsk version (svensk version finns som bok). Jag ska länka till den då.

Kan bara säga att det är en uppskakande läsning. Det hela blir inte bättre av att jag personligen känner några av de personer som intervjuats. Vi kan inte ses numera, men det finns telefon.

På Kaspers sida finns bilder från dagens skogspromenad, och en och annan tanke om tanter som bara pratar... när det finns så mycket annat man kan göra!

9 oktober

Idiotiskt

Blev väldigt bekymrad i dag, på hemväg. Bilen började låta väldigt illa. Trodde att hela avgassystemet höll på att lossna, eller nåt annat viktigt. Jag har dålig koll (= ingen alls) på vad sånt som låter är för något.

Det blev värre, men jag hade ju bara ett par kilometer kvar. Tog det lugnt, tyckte att det blev tystare, rentav helt tyst då och då. Men NÄSTAN hemma, bara hundratalet meter kvar, då lät det riktigt, riktigt illa. Hela tiden. Beställa bärgare där, vid bommen?

Rullade försiktigt nerför backen och in på tomten. Tänkte att jag pliktskyldigast väl skulle

knäböja på marken och kika in under bilen. Samtidigt som jag framför mig såg allt elände det skulle föra med sig. Inklusiv hyrbil och sånt. (Som man inte får ha hund i.)

Jag kikade. Hämtade en räfsa och lirkade fram kvisten, nåja, grenen, som fastnat och släpats med.

Tror ni jag blev glad? - Ja, det blev jag.

Och så här i efterhand vet jag precis när den trasslade in sig. Idiotiskt av mig, jag borde ha insett...

Se det här bara som ett livstecken. Kan kanske skriva mer i morgon (ska ha "tantgänget" här på lunch då. Det gläder jag mig åt!

En mustig kasslergryta ska jag bjuda på. Med, förutom kassler, paprika av olika färg, vitlök, curry, purjolök, grädde, tomater, crème fraiche. Tror det blir gott!

7 oktober

Dags att boa in sig...

Fortfarande är Kasperian flitigare uppdaterad än Dagsländor. Där beskrivs idag hur jag gör höst/vinter i huset, så sakteliga. Byter långgardinerna i "rummet mitt i huset", vill gärna ha det lite varmare och mer ombonat så här års. I synnerhet i "kaminens rum". Där jag numera intar morgonfikat. I en skön fåtölj framför brasan. Det dröjer, innan "glasrummet" åter blir mitt frukostrum.

Nytt/gammalt draperi gör att jag slipper se både kapphyllan och värmeloggsen i hallen, när jag sitter i fåtöljen. (Snor en bild från Kasperian.)

Samtidigt är jag i röjartagen. Nästan alla koppargrejer är hopplockade och förpassade till ett uthus! Känns bra. En och annan tavla kommer att gå samma väg, ett par miniatyrer har redan gjort det. En hel del småkrafts kommer att få följa efter.

Sen blir det dags att gallra bland böckerna! För att inte tala om vad jag borde göra med gamla pärmor! Rensa, rensa, rensa...

Herrejisses, så mycket bråte man, dvs jag, samlat på sig!!!!!!!!!!!!!!

Bäst att passa på precis just när andan faller på - det kan dröja väldigt länge innan det händer igen. Dessutom väntar en del nytt datorjobb. Ska tas itu med nästa vecka.

Jag märker att jag tycker rätt bra om hösten. När jag väl på allvar ställt in mig på att den definitivt är här. Jag riktigt boar in mig.

Och värmeljusperioden är definitivt här!

I övrigt - slog på teven och hamnade några minuter in i programmet [Life](#). Handlade om livet i havet. Fantastiskt!!! Jag kom in i programmet efter ungefär 9 minuter. Och sen blev jag kvar.

Måste gå tillbaks och se de tidigare avsnitten också!

26 september

Vinterns värme hemma - och ett underbart teveprogram

Värmeloggsen hemma - jättebilen parkerade utanför tomten, och en truck lastades av för transporten in till huset.

Men det funkade inte så bra - marken gav efter när truck med last närmade sig den tilltänkta platsen. Blev till att lasta av pallarna i förtid för att överhuvudtaget komma loss - bakåt. Ett under nästan, att inte åtminstone den vänstra pallan tippade!

Tredje pallen placerades alldeles vid farstubron i stället. Men snälle truck- och lastbilsföraren kunde inte riktigt med att lämna pallarna så där - han chansade och lyckades få tag på den vänstra, backa ordentligt, vända den och placera den framför den första bredvid förstubron. Inte vackert, men ändamålsenligt!

Den tredje pallens loggs tog jag hand om (drygt 1 ton) och de är nu staplade på förstubron och i hallen!

Måste skaffa takskena och sätta upp ett vackert draperi för att skilja "rummet mitt i huset" från hallen! Det är inte alls lika trivsamt att titta på staplade loggspaket som på staplad björkved!

Tidigare om åren har ved tippats vid och alldeles nedanför gårdsplanen. Körts ner och staplats i vedboden. Fruktansvärt jobbigt för min rygg, och de ca 15 kubiken tog mig i allmänhet ett par veckor.

I år klarade jag att flytta ett ton loggs de få metrarna på en enda dag! UTAN att få speciellt ont i ryggen! Resten var ju bara att täcka med presenning. Och tänk, så nära jag får att hämta in dem i vinter!

ÄR jag frälst på värmeloggs?

Japp, det är jag!

Och förra vintern lärde jag mig ju både hur jag ska elda med dem, och hur mycket det går åt. Så nu må kylan komma! Och den lär visst vara på väg. Jag är rustad.

Förresten så ser stubbarna (det finns många) på tomten ut ungefär så här. Allihop. Man får till och med börja se sig för även mellan dom, det är klafsigt att kliva i en svamphög!

Då gillar jag den här stubben bäst! Nästan min enda utan svamp!

Något helt annat...

... jag hade en väldig tur i går. Jag brukar inte se på "Här är ditt liv", på TV, men i går tittade jag, av en slump.

Fantastiskt och underbart att se och höra Lena Maria. Glädje och positivism, trots det stora fysiska handikappet. Fantastiskt också att tänka på vad hon åstadkommer i Japan, och vilken enorm betydelse hon har för synen på handikappade i länder där de annars skuffas undan och direkt göms.

Jag har handikappade personer i min nära familj - och jag är så oerhört tacksam över att en sådan person som Lena Maria finns. Hon har något ytterst väsentligt att säga, visa och ge sina medmänniskor.

22 september

Blockerad Sigge!

De som läser [Kaspers sida](#) och [gästbok](#) (21 september) har noterat att [Sigge](#) blev blockerad i gästboken, eftersom hans matte beskrev vad hon just upplevt, som en kommentar till Kaspers eget inlägg. Jag citerar från det mail jag fick från Sigges matte:

*"... Stod ett par invandrare och valde varor.
Kommer en kille i 25 års åldern ... FLYTTA PÅ ER SVARTSKALLEJÄVLAR JAG RÖSTADE
PÅ SD!!!!!!
Just ovanstående mening skrev jag i gästboken med tanke på Kaspers inlägg.
Men se det gick inte för jag blev blockerad....."*

Nu hävdades ju blockeringen (som inte gjorts av mig utan uppenbarligen av Olzzon själv).

Censur? Javisst, men en dator kan nog inte lastas för att inte kunna skilja ett citat från skribentens egen åsikt. Jag förstår inte varken hur blockeringen eller hävningen gick till, men är glad att Sigge återigen kan skriva i Kaspers (och ibland i min) gästbok.

Jag konstaterar att händelsen är en otäck illustration till vad jag upplever vara SD:s kärnväljares inställning. Vidrigt. Och jag kan inte upphöra att både förundras och förskräckas över att så många röstat på dem.

19 september

Känns inte bra i kväll heller

Läget just nu - alliansen leder, och SD får en vågmästarroll. Detta är inte roligt. Tror väl inte att alliansen går att rubba, men hoppas fortfarande åtminstone att Sverigedemokraterna får stanna kvar utanför riksdagen.

I början på nästa vecka kommer värmeloggsen hem. De kommer delvis att få stå på kvar på sina pallar, de är inplastade för att tåla det. Vis av föregående vinters besvär så har jag röjt en plats för åtminstone två pallar bara fyra-fem meter från ytterdörren. Flyttat både kompostbehållare och bildäck och säcken med hästgödsel. (När jag såg bilderna gick jag ut igen, och tvättade väggen ren från alger. För mörkt att ta en bild.)

Min allmänna virrighet (exemplet med den "borttappade" kameran är ytterst belysande) den berättar Kasper om. Det får jag väl bjuda på...

Livet går vidare. På den egna, personliga nivån kan vi åtminstone sträva på så gott vi kan. Håååaja...

17 september

Känns inte bra - kallt som en plånbok

Hur kan sånt här ske? Hörde på ekot om utförsäkrade Annica Holmqvist. [Läs här!!!](#) Man tror inte det är sant! Vad är det för jädrans regler som Försäkringskassan säger sig följa till punkt

och pricka?

Vill du läsa vad dottern i sin blogg berättar om sin mamma? Klicka i så fall [här!](#)

Ska det behövas medialarm för att sjuka, handikappade och allmänt utsatta ska behandlas mänskligt?

Och hur kan man medverka till något som [detta](#)? Heder åt den pilot som vid tidigare försök vägrade ta familjen ombord. Civilkurage - bristvara? Vet inte än hur det gick den här gången. Hörde på ekot i morse att ett nytt försök ska göras idag, 17 september.

Faktum är - jag tycker inte längre om det samhälle jag är en del av. Kallt, egoistiskt och lika fyrkantigt som en plånbok!

Hoppas att allt fler vägrar att låta sig ryckas med.

Det känns inte bra idag, trots att min egen lilla vrå av världen känns god och harmonisk. Det räcker inte. Inte alltid. Inte idag.

13 september

Röstat på stormarknad

Känns märkligt att rösta på en stormarknad - mitt i en hall/korridor, inte minsta avskärmning. Där satt två damer vid två såna där hopfällbara plywoodbord... SYND att jag inte tog en bild!

Men valsedlar fanns, och ännu en villrådig röstare. Vi var båda lika trötta på den fåniga valrörelsen, allt överbjudande, alla fånerier, all självgodhet. Men - enades vi om - det gäller ju att rösta på en idé. Och så tog vi samma sorts valsedlar! Jag rätt tvärsäkert, hon mer tveksamt, men dock.

Valhemlighet? Kändes inte det minsta angeläget! Inte då. Även om vi med våra kuvert och valsedlar gick in i varsitt gröna bås. Med viftande valsedlar...

Senare kom jag ihåg att lilla kameran låg i väskan, och då fångade jag de här två bilderna. Undrar hur dom tänker om potatis egentligen. ALL potatis blir grön i ljus. Naturligtvis inte bara bakpotatis! (Giftet som bildas heter solanin.)

På originalbilden syns tydligt att en och annan oskyddad potatis börjat grönfärgas.

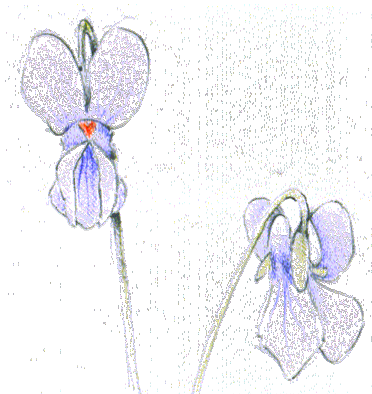
Undrar hur dom tänkt här? Kläder för meterhöga minidamer?

12 september

Fjärilar och blommor

Raderade ett mail där jag erbjöds betalning för att tillåta reklam på min hemsida. Jag har ju köpt en egen domän just för att slippa.

Men egentligen ville jag - med anledning av bilden av *blåvingeblomman* i förra inlägget - citera vad en mig tidigare närstående vän en gång skrev:

Blomman är den av jorden fångslade fjärilen, och fjärilen är den av himlen befriade blomman.

Ungefär så. Visst är det en vacker tanke.

Den väcktes till liv av Skogsfruns kommentar i min gästbok, att blåvingeblomman såg ut att kunna flyga sin kos.

Jag infogar bilden än en gång.

Associationerna fortsätter. Jag skrev för länge sedan om en blå vingman. Kanske en saga? Du hittar den under "Mer än ögon ser" i (*gamla*) hemsidans huvud, men kanske lättare [här](#).

10 september

Oväntad vänskap och en blåvinge

Eftersom Kasper har något annat viktigt att berätta idag, så tar jag den här underbara lillafilmsnutten hos mig.

http://www.youtube.com/watch?v=Hllqpstavoc&feature=player_embedded

Länken damp ner i min mailbox. Varför kommer jag att tänka på Kaspers och Maxis härliga gos, när jag ser den? Fast egentligen vet jag - båda är fullkomligt ljuvliga exempel på att man visst inte behöver vara lika för att bli bästa vänner.

Något annat som kan värma ett hjärta är att titta närmare på t.ex. en blomma. En liten, liten. Den här heter Blåvinge - naturligtvis!

Det finns mycket att glädja sig åt här i livet. Även fast man glömmer det ibland.

8 september

Svamp och politik

Har ännu inte beställt hem vinterns förråd av värmeloggs - och upptäckte just att priset på ett par veckor sjunkit med drygt 1800 kronor, för den mängd jag ska ha. Bra! Tur att jag dröjt, men beställer nog i morgon.

Lite mer svamp - på det lilla, lilla området alldeles nedanför tomten. Kantareller och även druvfingersvamp, som enligt min gamla ärvda svampbok från 1962 är trestjärnig.

Det får bli svampmacka till mig och Kasper, lite senare i kväll. Trots att jag bestämt mig för att inte "hitta" mer svamp nu. Utom lite trattisar och eventuella blodriskor. Men det är klart, växer kantarellerna på nästan-tomten och jag råkar se dem, så... Den jag tänkt skulle få dem träffade jag inte i dag.

Röstkortet har jag placerat i bilen, för nu tänker jag inte missa fler tillfällen att förtidsrösta.

Hur är det, undrar hur många som egentligen orkar följa alla dueller och utfrågningar. Inte jag! Jag lade av för länge sedan. Räcker så bra med de små snuttar man inte kan undgå. Det är synd när - och om - det inte är politiken och dess inriktning som styr valresultatet, utan eventuell "karisma" hos företrädarna.

Hur Sverige kommer att se ut efter valet beror INTE på huruvida det är Reinfeldt eller Sahlén som är statsminister. Det beror på den politik som respektive block och dess ministrar för.

Valet handlar inte om "personlig utstrålning". Det handlar inte om vem som är mest ironisk och finner de mest dräpande replikerna. Vem som är bäst på att "slänga käft".

Det handlar om att forma ett samhälle. Vårt samhälle. Inte politikernas (dom klarar sig alltid) utan vårt.

Men nu är det hög tid för de där svampmackorna. Kasper börjar se uppfordrande ut.

3 september

Kantareller, skön kamin och tvivelaktig teknik

Vill man inte leva med en inomhustemperatur på 16 grader så är det dags att inleda eldningssäsongen. Sagt och gjort. Känns "sådär", faktiskt. Men visst är kaminvärmens skön. En mugg kaffe i fåtöljen och sköna värmen framför kaminen där man kan se elden och värmekällan, det ÄR en sorts livskvalité. Visst är det.

Det är skillnad på "levande" värme och värmen från el-element. När man kommer in i mitt hus passerar man alltid kaminen, och det slår praktiskt taget aldrig fel - alla besökare och gäster konstaterar "oh, så skönt!" när de går förbi den. Nåja, kanske inte de som hemma värmer sitt hus på samma sätt, men de är i våra dagar inte många.

Mellan klurigt datorjobb och någon sorts kaminnjutning hämtade jag in den här skörden, från tomten! Dryga fem liter.

I ärlighetens namn växer mina kantareller till största delen inte på utan strax utanför tomten, men eftersom alla andra uppfattar det lilla området som mitt, så gör jag det också.

I och med den här är egentligen min svampkvot fylld. Kommer det fler kantisar (och det gör det!) tänker jag ge bort dem. Men hittar jag blodriskor, då tänker jag äta upp dem!

Vad gäller trattkantarellerna som jag också kommer att hitta, så har jag inte bestämt mig. Men jag tror att jag äter upp dem också! Så småningom.

Apropå förra Dagsländan - där nämnde jag den trådlösa tekniken, som tar sig uttryck i t.ex. mobilmaster. Det finns förstås massor att läsa på nätet, men [här en broschyr](#) som du kan kika på om du är intresserad. Jag har just hämtat den hit till mig. Länkar till källor finns på sista sidan. Jag finner uppgifterna obehagliga. Vi behöver våra bin! Bland annat.

Jag använder numera min mobil ytterst sparsamt. Har dessutom - medvetet - valt att ansluta datorn via ADSL i stället för trådlöst.

Var och en väljer sina prioriteringar. Mina är möjligen i de flesta avseenden just "egna".

Men nu är det dags att mata kaminen. Och hög tid att beställa hem vinterns behov av värmeloggs.

[Upp](#)

[Gamla hemsidan finns kvar t.o.m. våren 2012. Men den är övergiven sedan juni 2011.](#)